

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm I. Cùm certum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

testatione, vti colligitur ex Auth. si omnes, C. si minor ab hæreditate abstineat, & doget Gl. hic ver. pro actione. Deinde dico, Si necessaria sit cognitio: Nam in causa notoria, vt si filius à patre alimenta petat, non est necessaria litis contestatio: sed de plano procedendum est, iuxta l. nec quicquam. 9. §. de plano, ff. de offic. Procons.

Altera. Si officium Iudicis, ante, vel post litis ingressum, seu contestationem, incidenter imploratur, necesse non est, vt ideo litis contestatio instituatur. Exemplum prio-

ris: Si quis ante litis contestationem petat Aduocatum sibi à Iudice dari; vel ex parte aduersa amoueri, iuxta ea que dixi c. preced. Exemplum posterioris: Si quis post litis contestationem, aut etiam post sententiam latam pars alleget errorem facti, per quem necessariam probationem intermisit, ad quam proponendam rogat se admitti Iudicis officio, iuxta c. 3. de in integr. restitu. Videri potest Durandus in cit. §. 2. Abb. hic n. 5. & 10.

TITVLVS XXXIII. DE MAIORITATE ET OBE- DIENTIA.

Doste aquam de Ecclesiastico-
rum Ministrorum ordinatio-
ne, officijs, ac potestate di-
ctum est, subiungitur hic tit.
ad ostendendum, inter illos
non esse honoris ac potestatis æqualitatem,
sed subordinationem; vt ali j maiores ac di-
gniores sint, alij minores, ac subiecti. Quem-
admodum enim in cælesti hierarchia inter
Angelos, & Archangelos, & superiores po-
testates ac virtutes, quidam ordines, & gra-
dus reperiuntur, ita similiter, in hierarchia,
sive bene à Christo fundata & ordinata Ec-
clesia, vti habetur in c. vlt. d. 89.

CAPITVLUM I

Cùm certum.

Honoris prærogatiua alios antecedit,
qui prius canonicam in Ecclesia ordi-
nationem accepit. Hæc honoris prærogati-
ua, que Ministris Ecclesiæ antiquioribus
(non ætate, sed secundum tempus ordina-

tionis, institutionis) debetur) consistit in
prioritate sessionis, processionis, subscriptio-
nis, responsionis conuentualis &c. Ita enim
meritò obseruari solet, vt inter Parochos,
aliòsque Sacerdotes, Canonicos, ac Religio-
sos Professos, si ceteroquin pares sint in
ordine ac gradu, reliquos antecedant, qui
prius instituti, aut Ordinem professi sunt.
Idem quoque inter seculares Congregatio-
nes obseruatur, v. g. Consiliarij, Assessores
in curijs Principum; Professores, & Magi-
stri in Academijs, prout quisque eorum an-
te, vel post alios institutus, vel creatus est
locum inter eos sibi vendicet: Siquidem
hoc cōducit ad multas lites euitandas. Quod
si verò contingat, eodem tempore institu-
tos esse, qui ceteroquin etiam antè gentis of-
ficijs pares sint, tum ætati meritò deferendū
erit. Quia ratione inter nobiles & illustres
eiusdem gradū personas quibusdam regi-
onibus receptum, vt in conuentibus a con-
gressibus maiores natu antecedant.

Ratio horum reddi debet: Quia honor
maior in republica ijs debetur, qui & plus
meriti, & sapientiores peritioresque sunt.
Sed

Legebatur.

PARAPHRASIS.

Sed qui diutius in Ecclesiæ alterius Reip. obsequijs extiterunt, horum & merita maiora sunt; & maior sapientia, ac peritia. Hæc enim per experientiam acquiritur: Experiencia autem per usum diuturum comparatur. Atque adeò quidem quod antiquius, idem & venerabilius esse censetur, ut hæc etiam pro Synonimis lingua Romana habeantur, vti constat ex l. postliminum, §. filius, ff. de captiuis, & postlim. reuersis, atque annotauit Andr. Tiraquell. de iure primigeniorum, in prefat. n. 86.

Corollarium. Ex doctrina huius c. infert Innocent. Nic. Abb. n. 4. Quod in Conventibus, in quibus v. g. vacante dignitate nemo est, qui Capitulo præsit, senior Capitulares conuocare soleat; (non item punire non accedentes, cum iurisdictione præditus non sit) item congregato Capitulo, propositionem facere; præsentium sententiam exquirere; & in electione Prælati suffragium ante alios dare, denique electionis decretum promulgare. Qua tamen in re cuiusque Ecclesiæ consuetudo attendenda est: cum in iure nihil specificè statutum sit. Videri etiam potest Felius hic.

CAPITVLUM II.

Si quis.

Qui Episcopi mandato repugnauerit, excommunicari debet.

Intelligitur hoc, si dioecesanus (præsertim Clericus) contumaciter se opponat Episcopi præcepto, atque in re, quæ vel secundum se, vel propter circumstantias, ipsa sive repetitas monitiones grauis appearat, tantæque obligationis capax, vti explicauit lib. 1. Theol. moral. tr. 4. c. 14. n. 2. & 3. Et quod hædicitur de Episcopo, secundum proportionem intelligi etiam debet de alijs Ecclesiasticis Superioribus, seu Prælatis.

* * * *
* *

Veluti iniuriam infert Episcopus Clerico sibi subiecto, si ab eo sponsonem obediencie in scripto exigat (vel iuramentum) cum sufficiat verbalis, seu manualis promissio. Ita communiter hunc testum intelligunt Canonistæ.

SUMMARIUM.

1. *Iniuria infertur obligato, si cautiones superflue ab ipso exigantur.*
2. *Clerici nullam administrationem habentes ad iuramentum obedientia Episcopo præfundum non tenentur, nisi inobedientes & rebelles sint, vel excommunicati.*

NO T A N D V M I. Quasi iniuria inferri censetur obligato, si cautiones superflue ab ipso exigantur. Ut si debitor, qui si de dignus est, & ad soluendum idoneus, pro leui debito, supra simplicem promissionem, ad cautionem iuratoriam, vel fideiussoriam adigatur: Multò magis iniuria infertur debitori, si, cum fideiussores vel pignora exhibere paratus sit, in carcerem propter debita ciuilia coniiciatur, vti hic Abb. notat n. 1. Felinus in princ. Etenim Iudicem quoque, & Magistratum iniuriam facere posse, & contra eum iniuriarum actione agi, constat ex l. Nec Magistratibus, 3 z. ff. de iniurijs.

NO T A N D V M II. Non est consuetum, vt simplices clerici, ac beneficiati, seu qui administrationem nullam habent, ad iuramentum obedientiae Episcopo præstandum compellantur, c. nullus, 5. de iureiur. Præterquam si inobedientes ac rebelles reperti sint, vel excommunicati, vti Abb. hic monet, n. 3. & in cit. c. nullus, n. 2. Porro, num Parochi seu Curati, cum investiuntur, Episcopo iurare debeat, id pendet ex cuius-

Zzzz que